

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 445/2024-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8Csp/1/2019 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. júna 2024, doplnenou podaniami z 19. augusta 2024 a zo 17. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia, ktoré bolo pôvodne vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 8Csp/1/2019. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 7 200 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je žalovanou sporovou stranou v napadnutom konaní, v ktorom sa žalobca domáha zaplataenia finančnej pohľadávky s príslušenstvom z dôvodu nesplácania úveru sťažovateľom v postavení spotrebiteľa. Konanie začalo podaním žaloby 17. decembra 2018 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti tak trvá 5 rokov a 6 mesiacov bez toho, aby bolo právoplatne skončené v merite veci. Ide o konanie, ktoré patrí do bežnej civilnej agendy súdov a nevyznačuje sa žiadnou skutkovou ani právnou zložitost'ou. Sťažovateľ k predĺženiu konania neprispel a na jeho ťarchu nemôže byť ani využívanie dostupných opravných prostriedkov. Konečné vyriešenie sporu je pre sťažovateľa dôležité, pretože má postavenie spotrebiteľa a trvanie sporu má vplyv na jeho psychiku.

3. Napadnuté konanie sťažovateľ podaním zo 7. mája 2019 navrhol prerušiť do skončenia súvisiaceho konania sp. zn. 4C/149/2012 (ktoré začalo na návrh sťažovateľa 6. augusta 2012) o určenie neplatnosti ustanovení spotrebiteľskej zmluvy o úvere, pretože výsledok tohto súvisiaceho konania má priamy vplyv na výšku nárokov žalobcu uplatňovaných v tomto napadnutom konaní (8Csp/1/2019). Návrhu na prerušenie konania okresný súd vyhovel uznesením č. k. 8Csp/1/2019-163 z 13. mája 2019. Napriek prerušeniu konania považuje sťažovateľ celkovú dĺžku konania za neprimeranú a postup mestského súdu za absolútne neefektívny.

4. Prílohu k podaniu sťažovateľa z 19. augusta 2024 (doplnenie II) tvorí oznámenie predsedníčky mestského súdu o prešetrení sťažnosti na prietahy z 31. júla 2024, z ktorej vyplýva, že v súvisiacom konaní sp. zn. B1-4C/149/2012, ktoré je dôvodom prerušenia napadnutého konania, bolo vykonané pojednávanie 1. júla 2024 a ďalší termín je určený na 27. január 2025.

5. Z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že súvisiace konanie okresného súdu sp. zn. 4C/149/2012 bolo predmetom prieskumu ústavného súdu, ktorý nálezom sp. zn. IV. ÚS 530/2021 z 1. marca 2022 právoplatným 8. marca 2022 konštatoval porušenie sťažovateľom označených práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu (príslušného na konanie do 31. mája 2023, pozn.), vo vzťahu ku konajúcemu súdu formuloval príkaz konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, sťažovateľovi priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania.

6. Sťažovateľ opakovanou ústavnou sťažnosťou z 15. apríla 2024 namietal prietahy v totožnom konaní sp. zn. B1-4C/149/2012 vedenom v tom čase mestským súdom. Nálezom sp. zn. I. ÚS 376/2024 z 24. júla 2024 ústavný súd tejto sťažnosti nevyhovel s odôvodnením: *„Postup vo veci konajúceho súdu v posudzovanom období nemožno vyhodnotiť ako sťažovateľom tvrdenú nečinnosť. Z predloženého chronologického prehľadu úkonov je vidieť evidentnú snahu súdu vo veci riadne konať, vopred určené termíny pojednávania však museli byť opakovane odročené z dôvodov na strane sťažovateľa (k tomu bližšie bod 14 odôvodnenia tohto nálezu). Správanie sťažovateľa v tomto prípade vo výraznej miere prispelo k predĺženiu súdneho sporu a možno ho hodnotiť aj ako účelové, najmä pokiaľ ide o prezentáciu obsiahleho písomného podania v deň pojednávania konaného 8. marca 2023 (de facto zmarenie prejednávania veci v určenom termíne), nové návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom ďalších svedkov nad rámec písomného podania či naposledy sťažovateľom vznesená námietka premlčania. Argumentácia sťažovateľa prezentovaná v jeho ústavnej sťažnosti vo všeobecnej rovine s akcentom na dĺžku konania a (ne)rozhodovanie mestského súdu po právoplatnosti nálezu ústavného súdu nemôže obstáť v prípade, že sťažovateľ sám dal dôvod na oddialenie konečného rozhodnutia jeho veci.“*

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré

vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

8. V nadväznosti na uvedené ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej prerušenie konania predstavuje zákonnú prekážku v konaní. Nečinnosť všeobecného súdu z dôvodu existencie zákonnej prekážky v konaní ústavný súd neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní (m. m. II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06, IV. ÚS 328/09 atď.), a preto v čase, keď je namietané konanie právoplatne prerušené, neprichádza do úvahy vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Nečinnosť mestského súdu, ktorá má oporu v právoplatnom rozhodnutí č. k. 8Csp/1/2019-163 z 13. mája 2019 o prerušení konania z relevantného dôvodu, nemá charakter pochybenia v postupe súdu v podobe zbytočných prietahov, ale ide o procesným predpisom predpokladaný stav konania. Dôvodom na prerušenie napadnutého konania (o zaplatenie finančnej pohľadávky žalobcu z nesplateného spotrebiteľského úveru voči sťažovateľovi) bolo prebiehajúce konanie o určenie neplatnosti niektorých ustanovení spotrebiteľskej zmluvy. Výsledok tohto konania má dopad na prípadnú výšku pohľadávky žalobcu v napadnutom konaní, čo predstavuje v okolnostiach prejednávaneho prípadu relevantný dôvod na prerušenie konania, a preto je ústavne akceptovateľný. Ústavný súd by preto ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, resp. jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže nečinnosť mestského súdu má oporu v rozhodnutí o prerušení konania. Ide teda o procesnú situáciu, ktorá už v čase podania ústavnej sťažnosti vylučovala posúdenie nečinnosti mestského súdu v prerušenom konaní ako zbytočné prietahy. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

10. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni sťažovateľovi, aby sa opätovne obrátil so sťažnosťou na ústavný súd, ak dospeje k záveru, že mestský súd aj po odpadnutí dôvodu prerušenia konania naďalej nepostupuje v konaní spôsobom efektívne smerujúcim k nastoleniu jeho právnej istoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu